

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrť leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravljstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopis se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Beseda c. kr. ministra.

(Konec.)

Kar je za Nemca prav, to menimo, ne more za Slovenca biti krivo. Da je med njima v tem razlika, tega mi po svojem stališču ne moremo in tudi ne priznamo.

Slovenci so v resnici skorej sami kmetje, Nemci pa so pri nas ali tržani ali mestjani. Po svojem poslu so različni, vendar pa, kar se pravi, stanovitni prebivalci niso. Iz svoje velike večine so le bolj mimogredé na naši, slovenski zemlji. Kaj pa se more človek na take ljudi zanesti, o tem nima nihče več dvomov.

In vendar so in še imajo ti ljudje doslej edini besedo pri porotnih sodbah v Celju. Da to ni zdravo življenje, uganeš po takem lahko in je to največ krivo, da nima naše ljudstvo prav nič zaupanja na porotne sodbe, kakor se one vrše doslej pri c. kr. okrožni sodniji v Celju. Za slovenstvo ali nemštvo se še pri njih, vsaj v prvi vrsti ne vpraša.

Vsled tega tudi ne naglašamo mi pri tem vprašanju slovenstva. Nam je za to, da razkažemo svetu, kolika da leži krivica za naše slovenske kraje v tem, da se slov. možje, ki ne škilijo na nemško stran, ne jemljó med porotne može. Sodi se namreč o njih, da ne znajo nemški in da za to niso za porotnike.

Ako pa vleče kater slovenski kmet z nemčurji, pri njem se zatisne oko, češ, da zna tudi nemški. Ali pa zna, za to se ne vpraša veliko, dosta je, da se štuli med Nemce. Več se od njega ne tirja.

Predsednik c. kr. okrožne sodnije v Celju ima pri listinah porotnih mož zadnjo besedo. Pri tem mu stojita dva moža na strani. Vzeme ju on in sicer iz celega sodnijskega okroga. Kdo sta imela doslej ta posej? Bila sta to moža, ki stojita po polnem na strani nemčurjev, torej zoper slovensko ljudstvo. Eden je doma v Ormožu, g. F. Kada, drugi pa prej v Mariboru in sedaj v Gradcu, g. dr. Josip Schmiderer.

Ona sta torej na zadnje odločila s predsednikom c. kr. okrožne sodnije v Celju, g. dvornim svetovalecem pl. Heinricherjem, kdo da velja in kdo da ne gre za porotnika. Mi nismo za to, naj ju dolži kdo, da sta imela pri tem nemčursko mero. Ne, mi ne rečemo, da sta se, kedar je hodilo za kako razsodbo, raji odločila pri Nemcu ali nemčurju za to, da kaže, pri odločenem Slovincu pa za to, da ne kaže za porotnega moža. Da sta ona zmožna to storiti, tega ne trdimo, že za to ne, ker imamo veliko spoštovanja do g. predsednika c. kr. okrožne sodnije v Celju. Le-ta ju je gotovo, predno si ju je izbral v pomočnika, dobro presodil. Ko bi se mu bila v tem oziru sumljiva zdela, javaline bi jih ne bil vzprejel.

Tega tedaj ne, da ju mi sumimo. Toliko pa menimo vse eno, da prav, čisto prav ni bilo njiju voliti. Njuno očitno delovanje dela ju sumljiva in kjer ima ljudstvo le količkaj uzroka, da sumi, tam si ne da vzeti več suma. Sum ostane sum in dobre reči ne pride iz njega.

Če tedaj to preudarimo, ne bo nam težko vedeti, koliko da je pomena za slov. ljudstvo v odgovoru g. ministra. Ako se poslej ravna pri sestavljenju listin porotnih mož zvesto po njegovih mislih, bode konec tistemu nezaupanju, s katerim je doslej slov. ljudstvo gledalo na porotne sodbe v Celju.

Bog zna, kaj ta pridobitev ni po takem ali človek se le čudi, kako je bilo mogoče, da se že doslej ni tako ravnalo. Po uzroku išče zastoj, kajti to, da je znati nemški, že tudi vsa omika, katere je za porotne sodbe treba, ne znati pa tega jezika je zadosti, da človek ni za-nje, — to se nam ne zdi na nobeno stran verjetno in taka misel tudi ni, reci kdo, kar hoče, pravična.

Nasproti pa je načelo, ki leži v misli g. pravnega ministra, zdravo in zato ga smatramo za tako, ki ga sme slovensko ljudstvo biti veselo.